

Συλλογή και βιβλιογραφικός έλεγχος της «γκρίζας βιβλιογραφίας»

Τα συνήθη χαρακτηριστικά της «γκρίζας βιβλιογραφίας» είναι ότι εκδίδονται σε μικρό αριθμό αντιτύπων, σε διάφορα πρότυπα έκδοσης και παραγωγής, έχουν χαμηλή δημοσιότητα, χαμηλό βιβλιογραφικό έλεγχο, μικρή διαθεσιμότητα στις βιβλιοθήκες, αν και παρέχουν σημαντικές πληροφορίες σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων.

Οργανισμοί που έχουν τέτοιο υλικό είναι π.χ. το NATIONAL TECHNICAL INFORMATION SERVICE των ΗΠΑ, που εκδίδει πάνω από 70.000 τέτοιες εκδόσεις το χρόνο. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση της Μεγ. Βρετανίας παράγει περίπου 50.000 ντοκουμέντα το χρόνο. Η BRITISH LIBRARY τεκμηριώνει 15.000 βρετανικές μελέτες, μεταφράσεις και θέσεις κάθε χρόνο. Πρόσφατα δημιουργήθηκε το Σύστημα Πληροφόρησης στη Γκρίζα Βιβλιογραφία (SIGLE), που κάνει διαθέσιμες 30.000 ευρωπαϊκές εκδόσεις το χρόνο. Μια πρόσφατη έρευνα για την γκρίζα βιβλιογραφία στη γεωργία, έδειξε ότι στις χώρες της ΕΟΚ παράγονται πάνω από 6.000 ντοκουμέντα το χρόνο.

Οι παραπάνω αριθμοί δείχνουν και το μέγεθος του προβλήματος. Η απροθυμία και ανικανότητα των οργανισμών που παράγουν αυτά τα υλικά να τα προωθήσουν, οδηγεί σε προβλήματα για τους παραγωγούς των δευτερογενών υπηρεσιών, για τις βιβλιοθήκες που θέλουν να τα συμπεριλάβουν στις συλλογές τους και για τους τελικούς χρήστες. Γι' αυτό, λίγοι οργανισμοί τείνουν να παρέχουν αυτές τις υπηρεσίες, όπως: εθνικά κέντρα ειδικευμένα στη γκρίζα βιβλιογραφία, εθνικά ή διεθνή κέντρα ειδικευμένα σε ειδικά θέματα που περιλαμβάνουν και εκδόσεις από την γκρίζα βιβλιογραφία και τέλος εθνικά κέντρα που προσπαθούν να αναπτύξουν συλλογές υλικών σε όλα τα θέματα.

Πέρα από τους παραπάνω οργανισμούς, αναφέρονται επίσης οι: INTERNATIONAL ATOMIC ENERGY AGENCY (IAEA), FOOD AND AGRICULTURAL ORGANIZATION (FAO), TIB (Αννόβερο), CNRS (Γαλλία), SWINDOC (Άμστερνταμ). Ειδικά στο SIGLE μπορεί κανείς να έχει πρόσβαση και με απ' ευθείας σύνδεση (on-line) μέσω του δικτύου EURONET.